

νίας ἔ τῆς αὐστηροτάτης ἐγκρατείας. Ὅσακις ὁμοῦς ἐφαίμετο εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰδὼκεν αὐτὸν ὁ ὄχλος μὲ κατάρως ἔ περιφρονητικὰς κραυγὰς. Εἰς τὴν διαθήκην του εὐρέθησαν οἱ ἐξῆς λόγοι· 'Παρατηρήσας νηπιόθεν ὅτι πάσχουν πολὺ τῆς Μασσαλίας οἱ πένητες ἀπὸ ἑλλειψιν καλοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον δύναται μόνον ν' ἀγορασθῇ ἀκριβώτατα, ἐκοπίασα ἰλαρῶς ὅλην μου τὴν ζωὴν, νὰ τοὺς προμηθεύσω τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν· ὅθεν διατάσσω νὰ ἐξοδευθῇ ὅλη μου ἡ περιουσία εἰς οἰκοδομὴν ὑδραγωγείου πρὸς χρῆσιν αὐτῶν.'

Αἱ ἐκδόσεις μὲ δὲν ἔλειψαν νὰ μοῦ γεννήσωσι καὶ ἐχθροὺς, ὀλίγως τινὰς σχολαστικοὺς, ἐνωμένους μὲ ὅχι πολλοὺς τοῦ ἱερατικοῦ τάγματος, οἱ ὁποῖοι μὲ κατεπολέμησαν ἀγρίως, ὡς καινοτόμον ὅχι μόνον εἰς τὰ περὶ παιδείας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν μου τὴν θρησκείαν. Μετανοῶ τώρα, ὅτι τοὺς ἀντεπολέμησα κ' ἐγὼ· φρονιμώτερα ἦθελα πράξειν, ἂν ἀκολούθουσα τὸ σοφὸν παράγγελμα τοῦ Ἐλκίτητου, 'Ἐδοξεν αὐτῇ.' Πρὶν ἐπιχειρήσῃ τις νὰ συμβουλευῇ διόρθωσιν ἔργων στραβῶν, πρέπει νὰ προβλέπῃ καὶ τὸν μέλλοντα ἀπαραιτήτως πόλεμον ἀπὸ τοὺς ὅσων ἡ τιμὴ ἔ ἡ εὐτυχία κρέμεται καὶ τρέφετ' ἀπὸ τὰ στραβά· ἔ ἀντὶ νὰ ἐλπίξῃ πρᾶγμ' ἀδύνατον, εἰρήνην, ἀπ' αὐτοὺς, χρεωστέϊ ν' ἀκολουθῇ τὸ ἔργον του ἀτάραχα, ἀρκεύμενος εἰς τὴν εὐνοίαν τῶν ὠφελωμένων ἀπ' αὐτό.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΠΕΡΙ ΕΤΟΥΣ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἥλιος τελειώνει τὴν ὁδοπορίαν του διὰ μέσου τῶν δώδεκα σημείων τοῦ Ζωδιακοῦ, περιλαμβάνει 365 ἡμέρας, 5 ὥρας, 48 λεπτά, καὶ 48 δευτέρα· ὅθεν ὀνομάζεται τὸ ΦΥΣΙΚΟΝ, ΗΛΙΑΚΟΝ, ἢ ΤΡΟΠΙΚΟΝ ἔτος. Ζωδιακὸς δὲ λέγεται ὁ φανταστικὸς κύκλος, ὁ γινόμενος ἀπὸ τὸν ἥλιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς κατὰ τὸ δωδεκάμηρον διάστημα.

ΑΣΤΕΡΕΙΟΝ ἔτος εἶναι ὁ καιρὸς, ὅστις παρέρχεται ἐκ τῆς διαβάσεως τοῦ ἡλίου ἀπὸ ἰδιαίτερον τινὰ ἀπλανῆ ἀστέρα μέχρι τῆς εἰς αὐτὸν πάλιν ἐπιστροφῆς του· εἶναι δὲ ἀκριβῶς εἴκοσι λεπτά ἔ εἰκοσιεννέα δευτέρα μακρότερον τοῦ Φυσικοῦ ἢ Ἡλιακοῦ ἔτους.

Τὸ ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ἔτος σύγκειται ἀπὸ δώδεκα Σεληνιακοῦς Μῆνας, ἥτοι τὸ χρονικὸν ἐκεῖνο διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον περνᾷ ἡ σελήνη διωδεκάκις διὰ μέσου τῶν διαφόρων αὐτῆς φάσεων, ἢ μεταβολῶν.

Τὸ ΚΟΙΝΟΝ, ἢ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ἔτος, τὸ εἰς χρῆσιν μεταξὺ τῶν φωτισμένων ἐθνῶν, περιέχει 365

ἡμέρας κατὰ τρία διαδοχικὰ ἔτη· ἀλλ' εἰς ἑκατοντὸν τέταρτον ἔτος, καλεῖμενον ΔΙΣΕΚΤΟΝ, παρεντίθεται ἡμέρα ἐμβόλιμος, ἡ πρόσθετος, γινομένη ἀπὸ τὰς πέντε ὥρας καὶ τὰ τεσσαράκοντα ἐννέα λεπτά, τὰ χαλόμενα εἰς ἑκαστον τῶν τεσσάρων ἐτῶν, τῶν ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο δίσεκτον ἔτος. Ἐπενόησε δὲ τὸ σχέδιον τοῦτο ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ἡ Σωσιγένης, ὁ Αἰγύπτιος μαθηματικὸς, ὅστις ἐβοήθησεν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ διορθώσῃ τὸ μηνολόγιον. Ἡμεῖς μὲν βάλλομεν τὴν πρόσθετον, ἥτοι ἐμβόλιμον, ἡμέραν εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου, ὅστις ἀκολούθως, κατὰ τὸ δίσεκτον ἔτος, σύγκειται ἀπὸ 29 ἡμέρας, κοινῶς δὲ ἀπὸ 28. Ὁ Καῖσαρ ὁμοῦς ἐβάλλεν αὐτὴν εἰς τὸν μῆνα τοῦ Μαρτίου, μετρῶν τὴν ἑκτὴν ἡμέραν τῶν Καλενδῶν τοῦ μηνὸς αὐτοῦ δις· ὅθεν ἔ καλεῖται Μῆν Δίσεκτος, ἀπὸ Δίς ἔ Ἐκτος, ἥγαν, Μῆν ἔχων δις τὴν ἑκτὴν ἡμέραν. Κατὰ τοῦ Γρηγορίου ὁμοῦς τὴν ἀλλοίωσιν, τὸ τέταρτον ἔτος, πίπτει εἰς τὸ τέλος ἑκατονταετηρίδος, δὲν εἶναι δίσεκτον, πλην ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατοντάδων ἦναι πολυπλάσιος τοῦ τεσσαρα, ἥτοι, ἂν ἐμπορῇ νὰ διαιρεθῇ ἀπὸ τεσσαρα χωρὶς ὑπολοίπων. Οὕτω, 1600 ἦτο δίσεκτον ἔτος· 1700 καὶ 1800 δὲν ἦσαν· 2000 θάλει εἶσθαι.

Κατὰ διαφοροὺς τρόπους ἐπεχειρήσαν διαφθορὰ ἔθνη ἀρχαῖα νὰ λογαριάζωσι τὸν καιρὸν ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης· ἀλλ' ἐυρίσκοντες ὅτι αἱ τῆ καιρὸς ὑποδιαίρεσεις των δὲν ἀνταπεκρίνοντο μὲ τὰς εἰρημένους δρόμους, ἐδίδωρισαν, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, νὰ παρεμβάλλωνται ἡμέραι τινὲς ἑκτακτοί. Τὸ Αἰγυπτιακὸν ἔτος (ὡς τὸ μεταχειρίζεται ὁ Πτολεμαῖος) ἐπύγκειτο ἀπὸ 365 ἡμέρας, αἵτινες ἐδιαίρεοντο εἰς δώδεκα μῆνας, τριάκοντα ἡμερῶν, σιμὰ πέντε ἐμβολίμων ἡμερῶν εἰς τὸ τέλος. Τὸ Αἰγυπτιακὸν Φυσικὸν ἔτος ἐλογαριάζετο ἀπὸ μιᾶς ἡλιακῆς ἀνατολῆς τοῦ ἀστέρος Σειρίου, μέχρι τῆς ἀκολουθούσης.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ Σόλωνος, τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἔτος ἦτο σεληνιακόν, καὶ ἐσῦγκειτο ἀπὸ δώδεκα μῆνας, ἑκαστον περιέχοντα τριάκοντα καὶ εἰκοσιεννέα ἡμέρας, ἐναλλάξ· εἰς πᾶσαν δὲ δεκαεννέα ἐτῶν περίοδον, τὸ τρίτον, πέμπτον, ὄγδοον, ἐνδέκατον, ἐκκαιδέκατον, καὶ δέκατον ἑννατον, εἶχαν μῆνα ἐμβόλιμον· ὥστε αἱ Νέαι Σελῆναι καὶ αἱ Πανσέληνοι νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τοῦ ἔτους.

Τὸ ἀρχαῖον Ἰσραϊτικὸν ἔτος ἦτον ὁμοῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ· ἐκτὸς ὅτι ἐσημιβιάζετο μὲ τὸ ἡλιακὸν ἔτος διὰ τῆς προσθήκης ἐνδεκα, καὶ κέποτε δώδεκα ἡμερῶν, εἰς τὸ τέλος· ἡ ἐμβολίμου μηνὸς, ὅταν ἦτο χρεῖα. Τὸ νεώτερον Ἰουδαϊκὸν ἔτος σύγκειται γενικῶς μὲν ἀπὸ δώδεκα